

PACE ÎNTRU TRIBURI

Nestlé.
Nesquik

PÖVESTI
NETERMINATE

Joahn nu ratează niciodată ținta.

- Bravo, îl felicită tatăl lui, Boh. Într-o zi, o să devii șef de trib, așa ca mine.

Dar Joahn este modest.

- Arbaleta face toată treaba.

Toți cei din Tribul Muntelui vânează în acest fel.

Mimi, puiul de lup îmblânzit al lui Joahn, fuge imediat să-i aducă sulita înapoi. Între timp, Boh își avertizează fiul.

- Vezi pădurea aceea? Nu te aventura niciodată acolo! Tribul Pădurii locuiește de cealaltă parte.

- Sunt răi?

Boh ridică din umeri.

- Nu știm. Dar nu fac lucrurile la fel ca noi. De asta e mai bine să nu te apropii de ei.

Într-o zi, Joahn își ratează tința.

Sulița dispare în pădure.

Ca de obicei, Mimi fuge să o recupereze.

- Vino înapoi, strigă Joahn.

Dar e în zadar... puiul de lup dispare în pădure.

Joahn ezită și privește în jurul lui. Mama lui cioplește vârfuri de suliță din cremene. Tatăl lui pregătește un amestec de cereale pe care îl mănâncă dintr-un bol fragil din lemn.

Ceilalți membri ai tribului amestecă vopsele ca să picteze în peșteră. Nu contează. Joahn trebuie să-l găsească pe Mimi, așa că fuge în pădure!

Joahn își spune în gând
că ar fi trebuit să-și
asculte tatăl.

Hotărăște să se întoarcă, dar nu
mai găsește drumul. Toți copacii
arată la fel!

Joahn își dă seama că s-a
pierdut. Inima îi bubuie în piept.
Tipă din răspuțeri: „Tată! Mamă!”.

Dintr-odată, niște războinici apar din frunziș.
Nu se poate... este Tribul Pădurii!

Aceștia îl duc direct la șeful lor.

- Tinere din Tribul Muntelui, ce cauți în pădurea noastră?
Îl întreabă acesta.

Joahn tremură ca o frunză.

- Îl... căutam pe Mimi, lupul meu...

Auzind aceasta, o fetiță iese dintr-un cort.

- Acesta-i lupul tău?

Mimi își zărește stăpânul și dă vesel din coadă.

- Copilul acesta s-a pierdut. Este foarte speriat și sigur
îi este foame și sete. Dați-i să mănânce și să bea,
poruncește șeful, care este și tatăl fetiței, Anja.

Anja îi arată satul lui Joahn.

„Ce ciudat”, își spune el. „Oamenii aceștia sunt exact ca noi și sunt foarte prietenoși! De ce ne temem de ei?”

Deodată, se oprește în fața unor vase din ceramică pe care le modelează o femeie.

- Îți plac? întrebă Anja.

Joahn dă aprobator din cap.

- Nu avem boluri ca acestea în tribul nostru. Ne-ar fi de folos.

Ceva îi atrage atenția băiatului spre marginea satului. Tatăl Anjei încearcă arbaleta. Joahn zâmbește.

- De ce râzi? întrebă Anja.

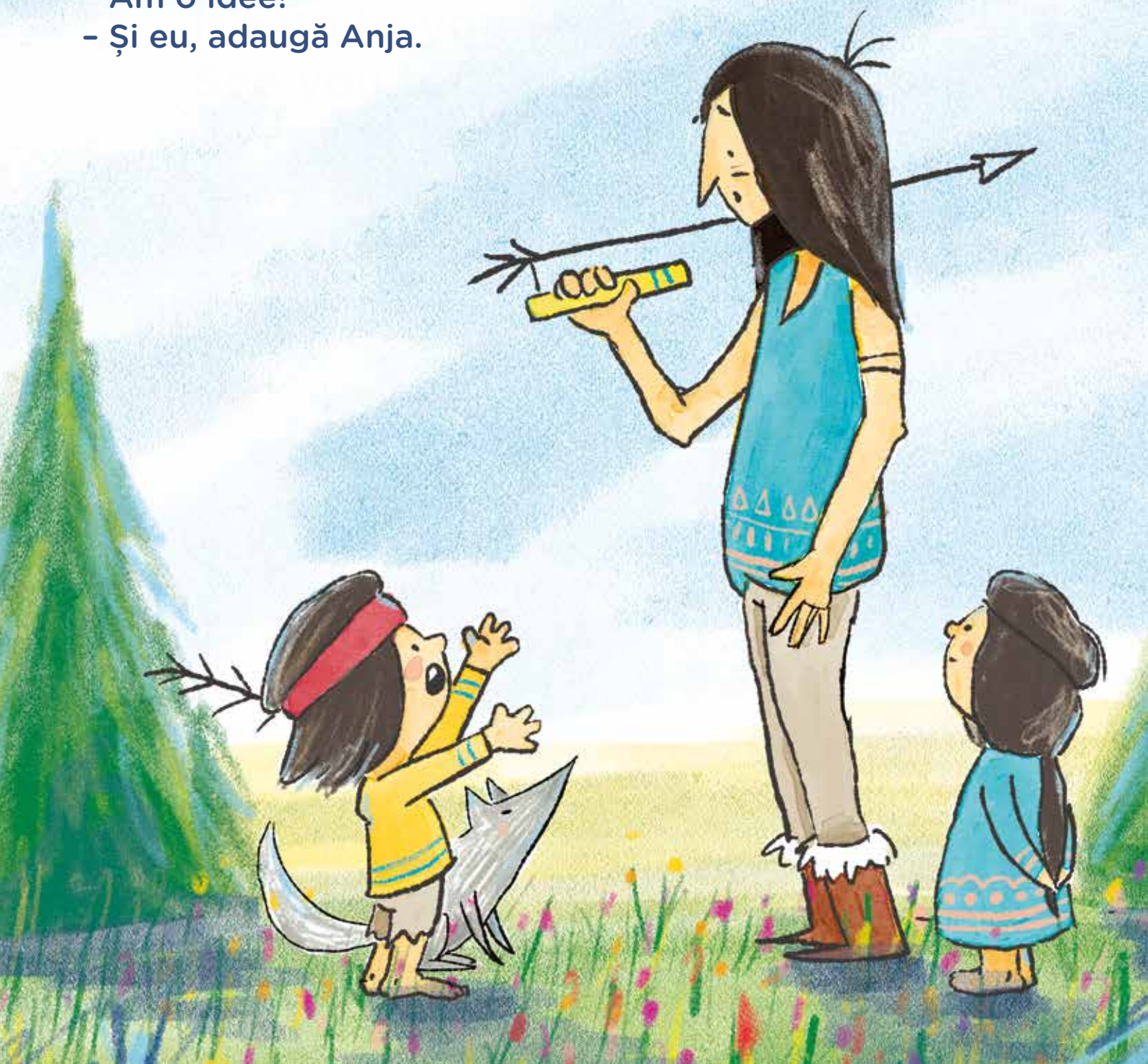
- Tatăl tău o ține invers. O să-i arăt cum se folosește.

- N-am mai avut până acum o asemenea armă, îi explică Anja. De asta nu o ține cum trebuie! Ce păcat, ar fi bună la vânătoare.

Joahn spune dintr-odată:

- Am o idee!

- Și eu, adaugă Anja.

Ce idee crezi că au Joahn și Anja?

Poti folosi acest spatiu pentru a scrie sau a desena propriul tau final al povestii maine, la micul dejun!

Ne vedem mâine la micul dejun! Între timp, somn ușor și vise plăcute despre Joahn, Anja și Mimi.

A large, white rectangular area with a torn-paper edge at the top and bottom, intended for the user to write or draw the ending of the story.

★
DESCOPERA MAI MULTE POVESTI NETERMINATE

Nestlé
Nesquik

★
POVESTI
NETERMINATE ☀